HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

פטור. וקיימא לן פטור ומותר לכתחלה ביגיעות שבת (שבת קף ג.) קשיא לשמלן למקר דהתי נמי להוליח דס הוח: **הסס.** גבי ליתה: **פקיד.** כגוס ביתד: **ועקיר.** כולו מן הכשר ועומד לנטת: **הלא.** דס בתולים: **פקיד הוא ולא עקיר.** לגמרי חלה ונבלע קלת בכתלים

פטור התם פקיד ועקיר הכא פקיד ולא עקיר רבי אמי שרא למיבעל בתחלה בשבת אמרי ליה רבנן והא לא כתיבא כתובתה אמר להו [ח]אתפסוה מטלטלין רב זביד שרא למיבעל בתחלה בשבת איכא דאמרי רב זביד גופיה בעל בתחלה בשבת רב יהודה שרא למיבעל בתחלה ביו"ט אמר רב פפי משמיה דרבא לא תימא ביו"ט דשרי הא בשבת אסור דהוא הדין דאפילו בשבת נמי שרי [ט]ומעשה שהיה כך היה רב פפא משמיה דרבא אמר ביו"ט שרי בשבת אסור א"ל רב פפי לרב פפא מאי דעתיך מתוך שהותרה חבורה לצורך הותרה נמי שלא לצורך אלא מעתה מותר לעשות מוגמר ביו"ט [י]דמתוך שהותרה הבערה לצורך הותרה נמי שלא לצורך אמר ליה עליך אמר קרא [א]אך אשר יאכל לכל נפש דבר השוה לכל נפש אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי אלא מעתה נזדמן לו צבי ביו"ט הואיל ואינו שוה לכל נפש ה"נ דאסור למשחטיה אמר ליה אנא דבר הצורך לכל נפש קאמינא צבי צריך לכל נפש הוא אמר רבי יעקב בר אידי הורה רבי יוחנן בציידין אסור לבעול בתחלה בשבת ומי איכא הוראה לאיסור אין והתנן [ז]הורוה בית הלל [ב]שתהא נזירה עוד שבע שנים אחרות ואי נמי כי הא דתניא [ט]חוט השדרה שנפסק ברובו דברי רבי ר' יעקב אומר אפי' ניקב הורה רבי כר' יעקב רב הונא אין הלכה כר' יעקב רב נחמן בר יצחק מתני הכי אמר ר' אבהו שאל ר' ישמעאל בן יעקב דמן צור את רבי יוחנן בציידין ואנא שמעי מהו לבעול בתחלה בשבת ואמר ליה אסור והלכתא [ה]מותר לבעול בתחלה בשבת: אמר רבי חלבו אמר רב הונא א"ר אבא בר זבדא אמר רב אחת בתולה ואחת אלמנה טעונה ברכה ומי אמר רב הונא הכי והאמר רב הונא אלמנה אינה טעונה ברכה לא קשיא כאן בבחור שנשא אלמנה כאן באלמון שנשא אלמנה ואלמון שנשא אלמנה לא והאמר רב נחמן אמר לי הונא בר נתן תנא מנין [ה]לברכת חתנים בעשרה שנאמר [ב]ויקח עשרה אנשים מזקני העיר ויאמר שבו פה וישבו ובועז אלמון שנשא אלמנה הוה מאי אינה טעונה ברכה דאמר רב הונא אינה טעונה ברכה כל ז' [ו]אבל יום אחד טעונה ברכה אלא הא דתניא [ו]שקדו חכמים על תקנת בנות ישראל שיהא שמח עמה ג' ימים במאי אי בבחור שבעה אי באלמון האמרת יום אחד איבעית אימא [ו]באלמון יום אחד לברכה [ח]ושלשה לשמחה ואיבעית אימא [ט]בבחור שבעה לברכה ושלשה לשמחה מיתיבי

גבי בעילה לית לן למשרי מע"ג דליכא לערמה כיון דלא הוי פסיק ריסיה לענין פתח כיון דלפסר להוללת דס בלא עשיית פתח כדמוכח לעיל (קף ה:) ומשני הכא פקיד ולא עקיר דקסבר דס חבורי מיחבר והוא הדין דהוי מלי למעבי לפתח הוא לריך אלא לפי מאי דקיס ליה לדס הוא לריך משני ליה ותימה דהא שמואל במלאכה שאינה לריכה לגופה קסבר לה כר' יהודה דלתמרי' בפ' [ח]המנקין (ד' פה. ושם) ובפ' כל המדיר (זבחים ד' לב.) **ועוד דמדבר** שאין מתכוין דשרי ר"ש ה"ל למקשוי ולא ממלאכה שאינה לריכה לגופה כיון דלרוב בקיאין ולא הוי פסיק ריסיה: **מתוך** שהותרה לצורך. פירוש לצורך לוכל נפש הותרה נמי שלא לצורך לוכל נפש ובלבד שיהא לורך הנאת היוס לו לורך קיום מלוה ביו"ט להיות להולאת קטן למולו וספר תורה לקרות בו ולולב לנאת בו (בילה קף יב.) אבל שלא לצורך היום כלל לא כמו הולאת מצניס ממיחייב והולופה מיו"ט למול לרב חסדא לעיל (שם קף לא.) משום לית לי' הולול ושחיטת עולת נדבה דשרי לב"ש (שם קף כ:) היינו משום שלא יהא שלחנך מלא ושלחן רבך חסר ומולא ממך בתוך בימו לעיל בפ"ק דפסחים (קף ו. ושם) לכופה עליו כלי ולא שרינן לשורפו משום מתוך היינו משום לחסור לשורפו משום מדרבנן משום מוקלה לחסור לעלטולי אבל אין לומר לחיילי כשביטלו למכל מקום מדרבנן מלוה לשורפו והוי לורך היום דשמלוה לרבנן נמי שרינן היכא לחיכא למימר מתוך והא לפליגי ב"ש וב"ה (בילה קף יב:) במבשל גיד הנשה ביו"ט ואכלו לב"ש לית להו מתוך לוקה ולב"ה לית להו מתוך